

Unde îți este țepușul, moarte? (1 Corinteni 15, 55)

Într-o zi Vlad s-a jucat în grădină. Din greșeală s-a apropiat prea mult de stupii de albine. Câteva albine s-au luat după el o bucată bună de drum, iar una, care părea a fi foarte supărată pe Vlad, la urmărit până în casă, unde el se refugia-se urlând. Mama l-a luat în brațele ei, iar albina s-a năpustit asupra ei și a înțepat-o în mână. După ce durerea mare a mai trecut, mama i-a spus lui Vlad: „Acum tu nu mai trebuie să te temi. Uită-te aici, albina m-a înțepat pe mine și a rămas fără țepuș. Ea trebuie să moară acum.” Apoi i-a arătat un punct negru la locul unde albina a înțepat-o. „Privește”, a continuat ea, „acesta este țepușul, acum albina nu mai poate să-ți facă nimic.” Vlad s-a liniștit în sfârșit, dar i-a părut foarte rău, când a văzut cum se umflă mâna mamei. Ea a îndurat toate acestea pentru el, fiul ei. Mama folosește acest prilej, ca să vorbească cu Vlad despre o dragoste, care era cu mult mai mare decât dragostea ei; cum Domnul Isus, Fiul lui Dumnezeu, a murit pentru noi și a luat astfel morții țepușul. De aceea apostolul spune: „Unde îți este țepușul, moarte? Unde îți este biruința, moarte?” (1 Corinteni 15, 55). Ea îi spune mai departe: „Isus Hristos, cel neprihănit, a murit pentru noi, cei nelegiuiți, și a înviat biruitor din morți. Așa a purtat El pedepsa și a ispășit vina, care ne-ar fi dus la judecata lui Dumnezeu. Fiecare, care se îndreaptă spre Isus cu vina lui, găsește iertare și primește viață veșnică în El. El știe acum, că atunci, când va muri, va merge la Isus în slava veșnică.”